

מה הוא אמר באמת?

טיפסת'מוח היא תחליף מסוכן. כי, במקום או במאחר, השוטף חוסך שטוף. או נוצר מעגליקסמים: שטופי'מוח שוטפים את מוחם של אחרים. הפעולה נעשית אוטומטית. שטופי'המות אינם מסוגלים עוד לראות ולשמע. אין הם רואים אלא את אשר הם רוצים לראות, אין הם קולטים אלא את אשר חם מצפים לו.

הם יבוליים לחכריו בבנות גמורה: הלידה הוא יום, היום הוא לילה — כי כך זה נראה להם באמת.

דוגמה מצויינת לכך ניתנה לנו בימים האחרונים. בעיקבות הראיון שהעניק יאסר עראפאת לכתב האמריקאי בלגי ארנו דהבורשגרייב, מעורכי ניוזוויק. במשך כל ראשהשנה הילך עלינו תרדיו אימים:

מאת אורי אבנרי

עראפאת רוצה להשמיד את ישראל. ליתר דיוק: "כאשר נשאל אם תוכניתו לא תביא להשמדת ישראל, התחמק". לאחר-מכן שודר בטלוויזיה הישראלית קטע מן הראיון (נראה שעראפאת דיבר ברומנית עם בורשגרייב ועם כתב-טלוויזיה). קטע זה הוצא מן ההקשר, בצורה שנו' עדה לשרת אותה מטרה עצמה: הנה הרוצח הערמומי, המאשר בטכסיס-התחמקות את כוונתו להשמיד את ישראל. **כאשר הגיוץ ארצת הראיון המלא, כבר לא התייחס אליו איש. זה ישן. זה נגמר.**

מסקנה: האויב זומם להשמידנו.

ההסדר מתעלם מאיתנו

מה אמר יאסר עראפאת באמת באותו ראיון? הבה ננסה לנתח את הדברים בכלים המקובלים של הגיון אובייקטיבי. איננו חייבים לקבל את דבריו, ולא להאמין לאיש.

אך אדם אינמליגנטי חייב לדעת מה אומר היריב, מבלי שהדברים יעברו תחילה דרך ביביהשופכין של מוחות נגועים.

תחילה נשאל עראפאת מדוע הוא מתנגד להסדר-הביניים האחרון. עראפאת היה מודע לעובדה שהוא מדבר אל הציבור האמריקאי, ולכן הביא שני נימוקים שנועדו לעשות רושם על הקורא בארצות-הברית:

יאסר עראפאת נתן ראיון חשוב. כלי-התקשורת בישראל דיווחו עליו. אולם הדימיון בין המקור ובין הציטוט היה מיקרי

זהו החשש, המשותף לפלסטינים ולסורים, כי המצב שנוצר בדרום משחרר את כוחות צה"ל לפעולה בצפון.

„נראה, אמר עראפאת, „כי ישראל מפרשת את ההס"ם כס כרישיון להלום באופן חופשי בצפון.“

קשה לומר שאין זה חשש סביר. נכון, עראפאת מצייר כאן תמונה תעמולתית. אין הוא מוכיר כי נטושה עתה מילחמה בין אירגוני-הפידאיון לבין ישראל. במילחמה, טיבעי הוא שכל צד ישתדל להפתיע את יריבו. ליטול את היוזמה לידי ו להביא את הקרב אל אדמת האויב. אין אמת בתיאור המציג את המילחמה כעניין חדיצדדי — ישראל תוקפת והולמת, ותירלא.

אולם אם נתעלם מן הצליל התעמולתי — הדומה מאוד לצליל התעמולה הישראלית, האומרת אותו דבר, בכיוון הפוך — אין בדברים אלה שום דבר קיצוני. עראפאת מתנגד להסדר-החלקי מפני שהסדר מחליש את עמדותיו

אפילו בחשבון את זכויות העם הפלסטיני, המוכר עתה על-ידי 105 אומות. אכן, הוא יוצא מגידרו כדי להימנע מלטפל בליבו של כל הסיכסוך המזרח-תיכוני.“

זוהי ביקורת מוצדקת. רבים מאיתנו השי מיעו אותה בישראל.

יש הבדל תהומי בין מי שאומר „אני מתנגד להסדר חלקי מפני שאני מתנגד לכל מגע עם האויב ולכל פיתרון בדרכי-שלום“ לבין מי שאומר, „אני מתנגד להסדר מפני שהוא מתעלם מקיומי ומדרישותי.“

זהו בימעת דבר והיפוכו.

„רישיון להלום בנו“

בקטע הבא מביע עראפאת חשש שגם הוא טיבעי למדי — יהיה בלתי-מוצדק כאשר יהיה.

● תמורת „כמה קילומטרים של מידבר“ מעניקה אמריקה לישראל את „מחסר-הנשק המודרני ביותר שניתן למדינה כלשהי, מאז הציפו האמריקאים את וייאט-נאם הדרומית בנשק.“ האמריקאים נותנים לישראל גם שלר שה מיליארד דולר.

● „במהירות זו תהינה דרושות 50 שנה וכמה מיל"מות נוספות, לפני שנקבל בחזרה את השטחים, ואמריקה תפשוט את הרגל לפנינו כ.“

● הטכנאים האמריקאים יהיו „מעורבים בארץ ערי בית כחלק מהסדר-החלקי, ולא בנבול בין שתי מדינות כחלק מהסדר טוסי.“

זוהי תעמולה כלפי אמריקה. מעניין רק שעראפאת משתמש כאן, כאילו בהיסח-הידעת, במושג „הסדר טוסי“ בעד ה יו ב י.

לצד שני נימוקים „אמריקאיים“ אלה, מביא עראפאת את הנימוק האמיתי שלו:

(ההסדר החלקי) מתעלם מאיתנו כליל, ואינו מביא